

РЕШЕНИЕ

№ 6730

гр. София, 11.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5564** по описа за **2022** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от процесуален представител на „Топлофикация София“ ЕАД, против Решение № 1590/05.05.2022 г. на Софийския районен съд, НО, 109^{-ти} състав, по НАХД № 2954/2022 г., с което е намален размерът на имуществената санкция, наложена с издаденото от директора на дирекция „Инспекция по труда“ - С. Наказателно постановление № 22-2200008/08.02.2022 г. С постановлението на дружеството е вменено извършване нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „б“ от Наредба № 5 за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62. ал. 5 от Кодекса на труда, за което е санкционирано на основание чл. 414, ал. 1 КТ с имуществена санкция от 3 000 лева.

Касаторът, с жалбата, която преповтаря съдържанието на въззивната определя съдебното решение като неправилно, оспорвайки правните изводи на Съда. В съдебно заседание дружеството е представлявано от юрисконсулт, който: поддържа жалбата; претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, чрез юрисконсулт оспорва касационната жалба и също желае юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност

на същата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Касаторът е санкциониран за това, че изпратил до ТД на НАП - С. уведомление по чл. 62, ал. 5 КТ, с вх. № 29388213160237/03.12.2021 г. за сключено с И. И. Ж. допълнително споразумение № 21006948/03.12.2021 г., към трудов договор № 15000112/02.11.2015 г., но уведомлението не било подписано от работника. Изпращането на неподписано уведомление е квалифицирано от наказващия административен орган като неизпълнение разпоредбата на чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „б“ от Наредба № 5 за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62. ал. 5 от Кодекса на труда. Съставът на въззивния съд също е приел наличие на такова административно нарушение, определяйки наказателното постановление и като процесуално законосъобразно, но е намалил размера на санкцията, от 3 000 лева, на 1 500 лева, поради това, че работодателят е изпратил на 07.01.2022 г. ново уведомление, за заличаване на първото.

Въззивното съдебно решение е неправилно, а касационната жалба основателна, но по мотиви, различни от изложените в нея.

Нормата на чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „б“ от Наредба № 5 задължава работодателя, който изменя трудов договор, досежно длъжността и/или срока му да изпрати за това уведомление, в 30дневен срок. Задължението е регламентирано и с разпоредбата на чл. 62, ал. 3, изр. първо, предл. второ КТ, като неизпълнението именно на тази разпоредба е основание (чл. 414, ал. 1 КТ) за налагане санкция. В процесното НП липсва такава квалификация на изпълнителното деяние, с цитиране на чл. 62, ал. КТ. Наредба № 5 определя само „съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62. ал. 5 от Кодекса на труда“, но не съдържа санкционни норми. Освен това задължението е за действие (изпращане на уведомление, в 3-дневен срок), а бездействието, което ще подлежи на санкциониране, съответно е неизпращане на уведомлението в този срок. В процесния случай, както правилно е отбелязал и въззивният съд, работодателят е изпратил несъответстващо на предписаната форма уведомление, а именно – неподписано от работника, т.е. – на лице е лошо изпълнение на задължението, но не и неизпълнение. С други думи, за лошото изпълнение работодателят не може да понесе административнонаказателна отговорност на основание чл. 414, ал.1 КТ, за неизпълнение разпоредбата на чл. 62, ал. 3, изр. първо, предл. второ с.к.

Предвид горните мотиви въззивното решение и измененото (потвърдено) с него НП следва да бъдат отменени. При това, основателно е искането на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което Съдът определя в размер на 80 лева, на основание чл. 63д, ал. 4, ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от изложените мотиви и на основание чл. 222, ал. 1, вр. чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК, вр. чл. 63в, ЗАНН, Административен съд София – град, V^{-ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1590/05.05.2022 г. на Софийския районен съд, НО, 109^{-ти} състав, по НАХД № 2954/2022 г. И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ издаденото от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. Наказателно постановление № 22-2200008/08.02.2022 г.

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда“ - С. да заплати на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК] юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лв. (осемдесет лева).

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: